

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Viorica Prescură împotriva lui Vlad Curuci, intervenient accesoriu Direcția pentru
Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani

(desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului, încasarea pensiei pentru
întreținerea copilului cu aplicarea mecanismului de indexare, încasarea pensiei
pentru întreținerea soțului care îngrijește copilul comun timp de 3 ani după
nașterea acestuia)

și acțiunea reconvențională

Vlad Curuci împotriva Vioricăi Prescură, intervenient accesoriu Direcția pentru
Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru

(stabilirea domiciliului copilului minor)

împotriva deciziei din 2 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-505/26
NR. PIGD 2-23108421-01-2ra-19062026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Curtea de Apel Centru (jud. S. Dimitriu, E. Badan-Melnic, V. Gîrleanu)

26 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vlad Curuci, reprezentat de avocatul Angela Istrate,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 iulie 2023, Viorica Prescură a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vlad Curuci, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului, încasarea pensiei de întreținere a copilului xxxxx în sumă fixă de 6 000 de lei/lunar, din momentul depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului copilului, care va fi indexată corespunzător în perioada de executare a hotărârii judecătorești în baza art. 108 din Codul familiei până la atingerea majoratului, încasarea pensiei pentru întreținerea soțului care îngrijește copilul comun timp de 3 ani după nașterea acestuia și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că relațiile de familie dintre soți nu mai există în fapt, întrucât Vlad Curuci nu își mai dorește o familie.

3. A menționat că părțile au încheiat căsătoria pe xxxxx, înregistrată de Serviciul stare civilă al municipiului Chișinău. În timpul căsătoriei s-a născut copilul xxxxx, iar pe parcursul căsătoriei, potrivit afirmațiilor reclamantei, prin decizia mutuală a părților, aceasta și-a asumat obligațiile de educație și creștere a copilului, întreținerea căminului familial și asigurarea necesităților membrilor familiei, menționând că a sacrificat oportunitatea de a se angaja în câmpul muncii și că la moment nu activează în câmpul muncii.

4. Referitor la stabilirea domiciliului copilului, reclamanta a susținut că locul de trai al minorului cu mama corespunde interesului superior al copilului, reieșind din atașamentul emoțional al acestuia față de mamă și faptul că minorul locuiește permanent cu ea de la naștere. Pârâtul nu participă benevol la cheltuielile de întreținere și educație a copilului, afirmând că va participa la propria discreție, iar în aceste condiții a solicitat stabilirea pensiei de întreținere în sumă fixă de 6 000 de lei/lunar. Potrivit reclamantei, pârâtul este angajat oficial în Regatul Unit și are un venit lunar de 4 800 de lire sterline.

5. În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 19, 20, 25, 26, 36, 37, 38, 74, 75 și 108 din Codul familiei.

6. Prin cererea de completare a cerințelor din cererea de chemare în judecată, reclamanta a reiterat pretențiile ce țin de desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului cu mama. Totodată, a cerut încasarea din contul lui Vlad Curuci a pensiei de întreținere pentru copilul xxxxx în cuantum de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile și în sumă fixă de 6 000 de lei din ziua depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului copilului, cu indexarea corespunzătoare a sumei pe durata hotărârii judecătorești în temeiul art. 75, 76 alin. (1) și 108 din Codul familiei; încasarea din contul lui Vlad Curuci a pensiei de întreținere pentru Viorica Prescură în sumă fixă de 6 000 de lei din ziua depunerii cererii de chemare în judecată până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului, cu indexarea corespunzătoare a sumei pe durata executării hotărârii judecătorești, în temeiul art. 82 alin. (2) lit. c) și art. 84 din Codul familiei; precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

7. La 25 ianuarie 2025 Vlad Curuci a depus acțiune reconvențională împotriva Vioricăi Prescură, intervenient accesoriu Direcția Protecție Drepturilor Copilului sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la determinarea domiciliului copilului cu tata.

8. În argumentarea cererii reconvenționale a indicat că după încheierea căsătoriei părțile au locuit împreună în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, unde s-a născut copilul și unde, a fost stabilită reședința obișnuită a minorului.

9. A susținut că Viorica Prescură a părăsit locuința din Regatul Unit împreună cu copilul pe 24 mai 2023, fără consimțământul și fără informarea sa, deplasându-se în Republica Moldova și îngrijindu-i ulterior accesul la copil, inclusiv prin limitarea comunicării.

10. Vlad Curuci a notat că intenția familiei ar fi fost stabilirea definitivă în Regatul Unit, în acest scop acesta a identificat un loc de muncă și a achiziționat o locuință, afirmând că minorul ar beneficia acolo de stabilitate, continuitate, un mediu social sigur, educație și bunăstare.

11. În acest context, a afirmat că reîntoarcerea copilului la reședința obișnuită și determinarea domiciliului minorului cu el ar corespunde interesului superior al copilului.

12. Totodată, Vlad Curuci a contestat susținerile formulate în acțiunea principală, indicând că, în opinia sa, Viorica Prescură a beneficiat de susținerea sa financiară în perioada conviețuirii, iar afirmațiile din cererea inițială privind locul

de naștere și locul de trai al copilului sunt contrare realității și urmăresc inducerea în eroare a instanței.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 17 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de Viorica Prescură. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Vlad Curuci. S-a desfăcut căsătoria încheiată între părți pe 17 ianuarie 2022. S-a stabilit domiciliul copilului xxxxx, cu mama sa Viorica Prescură. S-a încasat de la Vlad Curuci în beneficiul Vioricăi Prescură a pensiei pentru întreținerea copilului în mărime de 4 000 de lei/lunar, începând cu 27 iulie 2023 și până la atingerea majoratului copilului, cu indexarea sumei în temeiul art. 108 din Codul familiei potrivit mecanismului stabilit prin Hotărârea Curții Constituționale din 15 octombrie 2024, cu executare imediată în această parte. S-a încasat pensia pentru întreținerea soției care îngrijește copilul în mărime de 2 000 de lei/lunar, începând cu 17 decembrie 2024 și până la 13 iunie 2025. S-a încasat de la Vlad Curuci în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 2 709,97 de lei și în beneficiul Vioricăi Prescură a cheltuielilor de judecată în mărime de 140 lei. S-a încasat de la Vlad Curuci și Viorica Prescură taxa de stat în mărime de 250 lei pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 19 decembrie 2024 Vlad Curuci, reprezentat de avocatul Istrate Angela, a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă integral, iar acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 2 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru a fost respinsă cererea de apel declarată de Vlad Curuci și s-a menținut hotărârea din 17 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

16. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a notat că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele esențiale pentru soluționarea cauzei, inclusiv încheierea căsătoriei dintre părți la 17 ianuarie 2022, nașterea copilului comun xxxxx, separarea părților și lipsa unei vieți de familie efective, precum și faptul că minorul locuiește efectiv cu mama. Totodată, instanța de fond a analizat avizele autorităților tutelare teritoriale, din care rezultă că ambii părinți dispun de condiții locative adecvate, apreciind aceste elemente prin prisma interesului superior al copilului și a necesităților de creștere și îngrijire ale acestuia, raportate la vârsta fragedă și mediul său de viață actual.

17. Cu privire la desfacerea căsătoriei, instanța de apel a reținut că cererea reclamantei, susținerile privind eșecul relației de familie și poziția pârâtului în fața instanței de fond au justificat concluzia că păstrarea familiei în continuare nu este posibilă, astfel încât admiterea acestui capăt de cerere este conformă cadrului legal incident.

18. În ceea ce privește stabilirea domiciliului copilului xxxxx, instanța ierarhic inferioară a apreciat că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. 63 alin. (1)–(2) din Codul familiei, coroborate cu principiul interesului superior al copilului, reținând că minorul are vârstă fragedă și se află preponderent în îngrijirea mamei, cu care locuiește efectiv. Menținerea copilului în mediul în care este îngrijit zilnic, cu asigurarea stabilității, continuității și suportului afectiv necesar, corespunde interesului copilului, iar argumentele apelantului nu răstoarnă concluzia primei instanțe privind necesitatea păstrării minorului alături de mama sa, cu respectarea dreptului tatălui de a menține legături personale și de a participa la educația copilului.

19. Referitor la pensia de întreținere a copilului, instanța de apel a constatat că instanța de fond a pornit de la obligația legală a părinților de a-și întreține copiii minori și a aplicat corect prevederile legale care permit stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar, ținând cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante. În lipsa unor împrejurări de fapt stabilite diferit față de cele reținute de prima instanță și în condițiile în care apelul nu răstoarnă constatările esențiale privind necesitatea întreținerii copilului și aflarea acestuia la întreținerea mamei, instanța de apel a stabilit că menținerea soluției de încasare a pensiei de întreținere este conformă normelor de drept material aplicabile cauzei.

20. Având la bază interesul superior al copilului și realitățile economice, raportate la circumstanțele concrete ale speței, instanța de apel a reținut că stabilirea pensiei de întreținere în cuantum de 4 000 de lei/lunar este rezonabilă și proporțională, întrucât urmărește asigurarea unui nivel de trai decent și acoperirea necesităților firești de întreținere, îngrijire și dezvoltare ale minorului, fără a crea o sarcină vădit disproporționată. Prima instanță a ținut cont că obligația de întreținere revine ambilor părinți, că nu există un acord între aceștia și că suma solicitată de 6 000 de lei a fost apreciată ca exagerată în raport cu materialele dosarului, iar apelul nu aduce elemente decisive care să impună modificarea cuantumului stabilit.

21. Cu privire la pensia de întreținere stabilită în favoarea soției care îngrijește copilul comun, curtea de apel a atestat că instanța de fond a aplicat corect art. 83 lit. b) din Codul familiei, copilul xxxxx neîmplinind vârsta de 3 ani. Instanța de fond a avut în vedere că îngrijirea copilului de vârstă fragedă limitează posibilitatea

reclamantei de a activa în regim deplin și de a-și asigura singură întreținerea, stabilind suma de 2 000 de lei/lunar până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului. Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului referitor la faptul că mama dispune de venituri sub forma indemnizației de creștere a copilului, întrucât aceasta este destinată propriu-zis întreținerii copilului, iar probatoriul prezentat de apelant nu relevă lipsa posibilității acestuia de a acorda întreținerea respectivă.

22. În ceea ce privește executarea imediată, instanța de apel a constatat că aceasta a fost dispusă în partea încasării pensiei de întreținere în conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, astfel încât dispoziția respectivă este conformă legii. De asemenea, indexarea pensiei de întreținere stabilite în sumă fixă este conformă art. 108 din Codul familiei, interpretat și aplicat în lumina Hotărârii Curții Constituționale din 15 octombrie 2024, mecanismul de indexare reprezentând o garanție necesară pentru păstrarea valorii reale a pensiei de întreținere și protejarea interesului copilului.

23. Referitor la cheltuielile de judecată și taxa de stat, curtea de apel a constatat că instanța de fond a aplicat corect normele procedurale incidente, dispunând legal încasarea de la Vlad Curuci, în beneficiul statului, a taxei de stat în sumă de 2 709, de lei, precum și compensarea taxei de stat de 140 lei achitate de reclamantă pentru celelalte capete de cerere admise, soluția privind cheltuielile de judecată fiind legală și întemeiată.

24. În consecință, curtea de apel a reținut că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, întrucât aceasta a stabilit corect circumstanțele de fapt relevante, a apreciat probele în ansamblul lor și a aplicat adecvat normele de drept material și procedural incidente. Argumentele apelantului nu răstoarnă constatările esențiale ale primei instanțe și nu justifică modificarea ori casarea hotărârii atacate, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, iar hotărârea menținută.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 8 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice, Vlad Curuci, reprezentat de avocatul Angela Istrate a depus recurs împotriva deciziei din 2 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei și a hotărârii Judecătoriei Chișinău din 17 decembrie 2024 în partea referitoare la obligațiile de întreținere, taxa de stat și cheltuielile de judecată, cu modificarea soluției în sensul încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 2 000 de lei/lunar, respingerea cererii privind încasarea pensiei de întreținere a fostei soții și a pretenției privind încasarea cheltuielilor de judecată.

26. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul/reprezentantul a indicat că instanța de apel nu a efectuat un control judiciar real și efectiv asupra hotărârii primei instanțe,

limitându-se, în mare parte, la confirmarea concluziilor acesteia și la utilizarea unor formulări generale, fără examinarea individualizată a criticilor formulate în apel. În opinia recurentului, instanța de apel nu s-a pronunțat efectiv asupra tuturor motivelor de apel, contrar art. 357 și art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

27. A invocat drept temei al recursului art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că instanțele inferioare au încălcat principiul proporționalității la stabilirea pensiei de întreținere a copilului.

28. În partea ce ține de pensia de întreținere a copilului în cuantum de 4 000 de lei/lunar, recurentul a susținut că instanțele au aplicat formal dispozițiile art. 74 și art. 76 din Codul familiei, fără a stabili venitul net real și cheltuielile obligatorii ale recurentului, contribuția efectivă a intimatei la întreținerea copilului și necesitățile concrete și probate ale minorului. Potrivit recurentului, cuantumul de 4 000 de lei a fost stabilit printr-o apreciere abstractă, fără existența unui calcul judiciar verificabil, iar concluzia că suma este rezonabilă și proporțională nu este susținută de constatări privind veniturile și obligațiile reale ale părților.

29. Totodată, recurentul a invocat încălcarea principiului egalității obligațiilor părintești prevăzut de art. 58 din Codul familiei, susținând că instanțele nu au stabilit aportul financiar al fiecărui părinte și raportul dintre posibilitățile economice ale acestora, limitându-se la afirmația generală că obligația de întreținere revine ambilor părinți. De asemenea, a susținut că instanțele nu au motivat mecanismul prin care au ajuns la cuantumul concret de 4 000 de lei și nu au stabilit cheltuielile lunare ale copilului și partea din acestea care urmează să fie suportată de fiecare părinte.

30. Cu privire la pensia de întreținere în cuantum de 2 000 de lei/lunar stabilită în beneficiul fostei soții, recurentul a susținut aplicarea eronată a art. 83 lit. b) din Codul familiei. Acesta a invocat că dreptul la întreținere presupune atât îngrijirea copilului comun până la împlinirea vârstei de 3 ani, cât și necesitatea sprijinului material, însă instanțele ar fi constatat numai primul element, fără a stabili existența efectivă a stării de nevoie materială a intimatei.

31. Recurentul a indicat că intimata beneficia de indemnizații, sprijin familial și venituri din activități proprii și că instanțele nu au examinat posibilitățile sale reale de plată, veniturile certe și obligațiile financiare ale acestuia. Lipsa examinării situației sale financiare reale nu permite verificarea existenței unui raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și sarcina patrimonială impusă, instanțele analizând necesitățile creditorilor obligației de întreținere fără o

analiză corespunzătoare a posibilităților debitorului. În opinia sa, această abordare contravine principiului proporționalității.

32. De asemenea, recurentul/reprezentantul a invocat că instanța de apel nu a efectuat o analiză individualizată a criticilor privind veniturile și obligațiile financiare ale părților, justificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului, existența stării de necesitate materială a fostei soții și posibilitățile reale ale recurentului de a suporta obligațiile stabilite. Potrivit acestuia, în lipsa unei evaluări comparative a situației financiare a părților, concluzia privind caracterul proporțional al obligațiilor nu este susținută prin constatări de fapt suficiente.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

34. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

35. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

36. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

37. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară

recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 2 decembrie 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului și reprezentantului acestuia, avocatul Angela Istrate, la 7 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d. 227, Vol. II). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 8 iunie 2026, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

39. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

40. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de motivată.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

44. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate anterior și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel a constatat că circumstanțele esențiale pentru soluționarea cauzei au fost stabilite corect, fiind analizate inclusiv situația minorului, condițiile de trai ale ambilor părinți și avizele autorităților tutelare. Instanța de apel a examinat distinct soluțiile primei instanțe privind domiciliul copilului, pensia de întreținere a copilului, pensia de întreținere stabilită în favoarea soției, executarea imediată, indexarea pensiei, taxa de stat și cheltuielile de judecată, concluzionând că argumentele apelantului nu răstoarnă constatările esențiale ale primei instanțe și nu justifică modificarea ori casarea hotărârii atacate.

45. Ce ține de încasarea pensiei de întreținere a copilului, instanța de apel a reținut că prima instanță a aplicat corect art. 74 și 76 din Codul familiei și a apreciat cuantumul de 4 000 lei/lunar ca fiind rezonabil și proporțional, raportat la interesul superior și necesitățile copilului, situația părților și obligația ambilor părinți de a contribui la întreținerea acestuia.

46. Cu privire la pensia de întreținere a fostei soții, instanța de apel a constatat aplicarea corectă a art. 83 lit. b) din Codul familiei, reținând că îngrijirea copilului de vârstă fragedă limitează posibilitatea reclamantei de a activa în regim deplin și de a-și asigura întreținerea. Argumentul privind veniturile acesteia a fost apreciat critic, întrucât indemnizația de creștere este destinată întreținerii copilului, iar probele prezentate de apelant nu demonstrează lipsa posibilității sale de a achita întreținerea stabilită.

47. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

48. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

49. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

50. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Vlad Curuci, reprezentat de avocatul Angela Istrate, împotriva deciziei din 30 septembrie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat